

Machu Picchu

Motto: "Cină cu Dumnezeu"

SCENA 1

Dorel și Maria în spații diferite, vorbind unul cu celălalt la telefon.

Pe fundal - zgomotele orașului: trafic, claxoane, înjurături (în spațiul Mariei) și / sau de șantier (bormașini, ciocane) în spațiul lui Dorel.

Dorel este un tip în jur de treizeci și cinci de ani (dar poate arăta mai îmbătrânit), masiv, cu un început de burtă și chelie, dar musculos, ca cineva obișnuit cu munca fizică grea. Este îmbrăcat "bine" cu pantaloni de stofă și cămașă.

DOREL

Ce spui? E zgomot aici unde sunt, nu se aude...

MARIA

(tare în telefon)

O să fiu acolo ceva mai devreme! Am terminat mai repede și ajung mai devreme!

DOREL

Eu nu cred că ajung mai repede... Sper să ajung măcar la timp! Sunt la șantier, aici... Și cred că o să fie trafic din ăla futut!

MARIA

Ce?

DOREL

Futut!

MARIA

(încet)

Cum adică, Doru... Doamne iartă-mă...

DOREL

Traficul! Traficul o să fie nasol!

MARIA

Da... Bine.

(tare din nou)

Dar nu-i problemă, că am vorbit și mă văd mai devreme cu Laura!

DOREL

Cu cine?

MARIA

Laura! Mama lui Vlad!

DOREL

OK...

Auzi?

MARIA

Da?

DOREL

Tu ai idee ce or vrea ăștia de la noi?

MARIA

Nu știu! Dar nu cred că e cazul să îți faci probleme!
Sunt oameni drăguți!

DOREL

De oamenii drăguți mi-e mie cel mai frică!

MARIA

Sunt părinții lui Vlad!

DOREL

Aha... Vezi că trebuie să închid acum!

MARIA

Vlad e prietenul cel mai bun al lui Mari!

DOREL

Bine, bine! Închid acum!

MARIA

Să nu întârzii!

DOREL

Am treabă, femeie!

MARIA

Și să nu mă faci de râs pe acolo!

DOREL

Te iubesc! Hai, pa!
(închide)

MARIA

Și eu te iubesc...
(rămâne cu telefonul în mână)

SCENA 2

Ethan și Dorel intră în separeul unui restaurant. Au măști pe față, corespunzător pandemiei.

Ambii sunt îmbrăcați "de ocazie", dar există o diferență vizibilă între ei.

Dorel arată ca mai devreme, dar și-a tras peste cămașă și un pulover cu anchior.

Ethan e un tip cu carismă, puțin mai în vârstă decât Dorel (peste patruzeci de ani), tuns atent, îmbrăcat comod dar relativ scump (smart-casual). Se mișcă ca un tip care face sport sau are o viață foarte activă.

Se așează.

Scurtă pauză.

DOREL

Putem să ne dăm căcaturile astea jos?

Dorel își dă jos masca.

ETHAN

Da, sigur.

(Ethan îi urmează gestul)

DOREL

Mult mai bine.

Scurtă pauză.

DOREL

Și? Cu ce ziceai că te ocupi?

ETHAN

Bem ceva?

DOREL

Da, sigur...

ETHAN

Bere? Vin? Facem noi cinste, așa cum am mai spus.

DOREL

Da, așa ați spus. Că noi nu ne permitem locul ăsta.

ETHAN

Bere? Vin?

DOREL

O bere n-ar strica. Dar dacă tu vrei să bem un vin, poate să fie și vin.

ETHAN

Atunci comand o sticlă de vin. Mergi pe mână mea.

DOREL

Normal.

Ethan desenează niște semne cu mâna în aer către un chelner din afara scenei.

DOREL

Și? Cu ce ziceai că te ocupi?

ETHAN

E mai complicat. Eu am făcut Dreptul, dar în perioada aia... Și nu prea mi-a plăcut. Mă rog, faza e că m-am lăsat și acum sunt It-ist. Mă rog, fac grafică pe calculator. Dar de fapt... Mă rog, sunt un fel de artist digital. Adică desenez pe computer, fac tot felul de interfețe, de softuri, rețele robotizate care interacționează cu oamenii... Mă rog, nu e așa pompos cum pare, de fapt doar colaborez din când în când cu niște galerii sau evenimente private și fac instalații computerizate, dar asta se întâmplă relativ rar.

Da. Deci fac asta mai degrabă ca un hobby și în rest... munca de jos.

DOREL

Aha. Munca de jos.

ETHAN

Da, adică fac site-uri.

DOREL

Înțeleg.

ETHAN

Tu?

DOREL

Eu?

ETHAN

Cu ce te ocupi.

DOREL
Sunt șofer de tir.

ETHAN
Aha.

Scurtă pauză

ETHAN
Tare!

DOREL
Da, ei... E o viață grea.

ETHAN
Cred! Cred...

Sosește vinul. Mircea toarnă în pahare și ciocnesc.

MIRCEA
Noroc!

DOREL
Noroc!

ETHAN
Ei?

DOREL
Da, e...

ETHAN
Nu-ți place?

DOREL
Nu, merge... E...

ETHAN
Putem să luăm și bere, dacă vrei.

DOREL
Da, poate.

Ethan face un semn din nou spre chelner.

DOREL
Dacă nu e prea mare deranjul.

ETHAN
Nu e, cum să fie?
(scurtă pauză)
Apropo, nu am făcut cunoștință ca lumea. Nici măcar nu mi-ai spus cum te cheamă.

DOREL

Dorel.

ETHAN

Dorel?

DOREL

Exact.

ETHAN

Asta e...

DOREL

Nu e o glumă.

ETHAN

Nu, nu... Voiam să spun - e un nume foarte frumos.

DOREL

Ete - pulea!

ETHAN

Pardon?

DOREL

Pe mine nu mă deranjează.

ETHAN

Ce anume?

DOREL

Glumele.

Uneori le fac chiar eu.

ETHAN

Ce glume? Eu nu /

DOREL

Hai, lasă.

Îți zice Dorel.

Ha! Ha!

ETHAN

Ha - ha. Da.

Scurtă pauză.

DOREL

Dar pe tine? Cum te cheamă?

ETHAN

Ethan.

(pronunță corect, ca în engleză: "ităn")

DOREL

Poftim?

ETHAN

Ethan.

Ethan / Cel cu brandul de titan.

Ha. Ha.

DOREL

Ha - ha. Da.

Sau curul.

ETHAN

Poftim?

DOREL

Nu prea rimează "Ităn" cu "tităn" - da' atunci ar putea fi și "Ităn cel cu curul de tităn".

Ar putea fi.

ETHAN

Da.

DOREL

Ți-am zis că le am cu glumele.

ETHAN

Da. Foarte amuzant.

DOREL

De fapt - nu e. Scuze.

Pauză.

DOREL

Dar oricum nu rimează cu "titan", deci...

ETHAN

Să știi că lucrările de artă mi le semnez "Mircea". E al doilea nume. Sau numele care mi-ar fi plăcut. Poți să îmi spui așa.

DOREL

Nu, Ităn e OK.

ETHAN

Mircea e și mai OK.

DOREL

De ce faci asta? E numele tău din buletin?

ETHAN

Ce? Să îmi spun Mircea? Nu, nu e numele din buletin.

DOREL

Atunci? Ți-e rușine?

ETHAN

Ce? Nu...

DOREL

Nu trebuie să îți fie rușine! De nimic! Viața e ce e!

ETHAN

Da, știu. Doar că... Vezi, domeniul ăsta al meu - arta digitală - e deja destul de cosmopolit. Nu vreau să creadă lumea că sunt vreun figurant.

DOREL

Figurant cosmopolit...

ETHAN

Da. Ceva de genul.

DOREL

Âhâm.

Atunci ai tăi? Ei ți-au spus așa?

ETHAN

Da, tata era mai...

DOREL

Cosmpolit.

ETHAN

Dacă vrei.

DOREL

Te-a numit după actorul ăla american, Ităn... Ităn...

ETHAN

Hawke. Dar nu. Nu, pe vremea aia încă nu știau ai mei de Ethan Hawke. Și nici nu sunt așa de pasionați de filme. Nu. Pur și simplu tata...

DOREL

Era mai sofisticat, așa.

ETHAN

Poate.

DOREL

Asta e, părinții nu ai cum să ți-i alegi.

ETHAN

Nu putem decât spera ca noi să fim părinți mai buni decât au fost ai noștri pentru noi.

Pauză.

Vine berea.

Dorel bea cu poftă din paharul înalt cu guler de spumă.

DOREL

Frumos din partea ta.

ETHAN

Ce?

DOREL

Asta. Că nu vrei să pari altfel... decât ești.

ETHAN

Îhm. Mersi.

DOREL

Cu plăcere.

ETHAN

Poți să îmi spui și Mircea, ți-am spus.

DOREL

Nu, Ităn, e bine așa. Îmi place.

ETHAN

Bine.

DOREL

E un nume frumos - Ităn.

ETHAN

Mersi.

DOREL

Cu plăcere.

Pauză.

Dorel bea toată berea.

ETHAN

Pe unde or umbla femeile alea...

DOREL

Eu aş mai lua o bere. Mi s-a făcut cam sete.

Ethan face din nou semn către ospătar.

SCENA 3

Intră Maria și Laura.

Laura este subțire, are în jur de 40 și ceva de ani și arată ca un model al femeii de afaceri de succes - de la modul în care este îmbrăcată (elegant-casual), la cum se mișcă (pare genul sportiv, e foarte activă) și cum vorbește - foarte sigură pe ea.

Maria este o femeie pe la 35 de ani sau puțin peste, mult mai modestă, dar cândva foarte frumoasă. Acum pare doar "obosită de viață". Este modestă ca apariție, pare genul "supus". Acum însă strălucește într-o rochie de seară elegantă tăiată deasupra genunchilor și cu spatele gol. Machiajul și cearcănele o dau de gol, iar părul îl are prins la spate într-un coc modest, care lasă să atârne pe lângă urechi două șuvițe ce se vor "rebele".

LAURA

Bună!

MARIA

Bună seara.

DOREL

Maria?

LAURA

Eeeeei?! Vă place, domnule Chivu?

DOREL

(tace)

Laura încearcă să o învârtă ca la expoziție pe Maria, care însă e deja "înghețată" de privirea rece a lui Dorel.

ETHAN

Mie îmi place foarte tare.

MARIA

Eu zic să ne oprim...

ETHAN

(îi întinde mâna)

Îmi pare bine să te cunosc. Maria, nu? Dacă putem să ne tutuim, sper... Eu sunt Ethan.

DOREL

Maria, ce e asta?!

ETHAN

E un nume mai ciudat, știi, dar părinții mei...

DOREL

Maria?!

LAURA

Ne-am întâlnit mai devreme și ne-am gândit, eu și Maria, cât vă așteptam pe voi, băieții, să apăreți, să dăm o tură pe aici prin magazine...

ETHAN

Îmi pare rău că am întârziat. Traficul ăsta, știi...

LAURA

Nu-i nimic... Cred că toți suntem foarte câștigați...
Ia uitate la ea, ce mununăție!

MARIA

Nu știu... Poate că nu e cazul... Nu trebuia...

LAURA

Cum nu trebuia? Ți-a plăcut? Ți-a plăcut!

DOREL

Maria...

LAURA

Domnule Chivu, liniștiți-vă... E cadou de la mine. Și e un cadou făcut din toată inima.

ETHAN

(aparte către Laura)

Numele lui mic e Dorel.

DOREL

Adică... Adică...

(se ridică, bate cu pumnul în masă,
făcând să zăngăne toate sticlele)

Voi ne luați de proști?! Cine vă credeți?! Cine vă credeți voi? Veniți aici, să vă etalați... averile nesimțite?! Noi suntem oameni muncitori, dar nu suntem săraci, să acceptăm pomană!

LAURA

Domnule Dorel, dar nu...

DOREL

Maria, ție nu ți-e rușine? Dacă te-ar vedea prietenele tale, dacă te-ar vedea părintele Avdotie așa...

LAURA

Să știți că îi stă foarte bine și mi-a zis cu gura ei
că îi place /

DOREL

Tu să nu te bagi în discuție! Cine te-a întrebat? Te-a
întrebat cineva ceva?

ETHAN

Domnule Dorel, haideți să ne liniștim...

DOREL

(tot mai amenințător spre Laura)
Te bagi între mine și soția mea? Cum îți permiți? Cum
îți permiți? Ne faci cadouri umiltoare ca să ce? Să
ce?

LAURA

Ca să ne împrietenim cu voi.

DOREL

Ne chemați aici, la restaurantul ăsta de lux ca să ne
umiliți /

LAURA

Nici vorbă...

DOREL

Taci din gură!

ETHAN

Auzi, ia stai puțin...

DOREL

Că altfel ce? Ce?

LAURA

(se bagă între soțul ei și Dorel)
Dar dumitale nu îți e rușine puțin așa?

DOREL

Ce face?!

LAURA

Nu îți e puțin rușine să urli așa în public? Eu îi fac
cu cele mai bune intenții un cadou frumos soției tale /

DOREL

(ceva mai potolit)
Nu avem nevoie. Știi cât câștig eu? Știți cât câștig
eu?

LAURA

Sunt convins că foarte mult.

DOREL

O mie cinci sute de euro pe lună!

ETHAN

Chiar mai mult decât mine, deci...

DOREL

Nu avem nevoie de cadourile voastre! Maria, du-te imediat să te schimbi! Sper că nu ai tăiat eticheta și că mai aveți bonul ca să...

LAURA

Maria! Nu te duci nicăieri!

DOREL

I-auzi!

LAURA

Iar dumneata o să îți ceri scuze la noi. Acum.

DOREL

Serios.

LAURA

Îhm.

DOREL

De ce?

LAURA

(îi pune mâna pe braț și i se adresează
cu o voce caldă)

Pentru că tu nu ești așa. Pentru că de fapt îți face plăcere să îți vezi soția într-o rochie frumoasă. Doar că ți-e ciudă că nu ai avut tu ideea asta mai devreme.

Uite, dacă asta e o problemă - poți să achiziți tu contravaloarea rochiei. Deși eu i-am făcut acest cadou soției tale din toată inima.

Și îmi pare rău dacă asta te-a supărat.

MARIA

(cu voce pierită)

Nu e cuviincioasă.

LAURA

Poftim?

MARIA

Rochia asta. Nu e cuviincioasă.

LAURA

Dar ai spus că e minunată.

MARIA

Am spus, da. Dar... Nu cred că e pe placul Domnului.

DOREL

Da ia mai lasă-mă cu Doamne - Doamne ăsta al tău!

MARIA

Dar ai spus...

DOREL

Îți stă foarte bine.

Ăsta e adevărul.

LAURA

Mulțumesc, domnule Chivu.

DOREL

Poți să îmi spui Dorel.

În mod evident detensionat, Ethan se așează la masă, își toarnă un pahar de vin și soarbe o gură mare.

Vede privirea lui Dorel, îi toarnă și lui un pahar.

Cei doi ciocnesc și beau cu poftă. Dorel se reșează.

MARIA

Să mă duc să mă schimb?

DOREL

Nu, e OK așa.

LAURA

Să știți că eu m-aș bucura dacă ați accepta acest cadou din partea noastră.

DOREL

Îhâm.

ETHAN

Parcă era vorba de niște scuze?

LAURA

Ethan!

Nu e nevoie, serios.

DOREL

Bine, na.

Îmi pare rău că am țipat.

MARIA

(admirativ - surprinsă)

Uuu.

DOREL

Ce? Ce?

MARIA

Nu, nimic.

(îl ia de mână)

Îmi place de tine în seara asta.

DOREL

Mersi.

Pauză. Dorel bea.

DOREL

Dar până la urmă de ce ne-ați chemat astăzi aici?

LAURA

Să vorbim despre copiii noștri.

MARIA

Despre Mari? Mari a noastră?

LAURA

Și despre Vlad.

ETHAN

Vlad al nostru.

MARIA

A făcut Mari ceva?

LAURA

Nu, Doamne!

DOREL

Poate că Vlad al vostru să fi făcut ceva...

MARIA

Așa sunt băieții din ziua de azi.

DOREL

Cum? Cum sunt? Știi tu cum sunt "băieții din ziua de azi"! Taci și tu din gură...

LAURA

Haideți, nu trebuie să fim atât de dramatici.

Vlad și A... (se corectează) Vlad și Mari sunt doar prieteni.

Schimb de priviri intens între Ethan și Laura la mica scăpare a acesteia.

ETHAN

Sunt doar prieteni. Prieteni foarte buni.

DOREL

Parcă știți voi...

LAURA

Ăăă... Se întâmplă să chiar știm.

Schimbare de lumină și de spațiu.

SCENA 4

Acasă la Ethan și Laura (într-un alt spațiu, nu neapărat extrem de bine precizat).

Cei doi discută în timp ce își fac ultimele retușuri la îmbrăcămintea pentru întâlnire.

ETHAN

Încă o dată: vezi, ai grijă ce îți scapă pe acolo.

LAURA

Eu să am grijă?

ETHAN

Știi foarte bine ce vreau să spun.

LAURA

Nu. Ce?

ETHAN

Tu ești cea rasistă și... aia... Misandră.

LAURA

Ei, na.

ETHAN

Ca să nu spun pur și simplu mizantroapă.

LAURA

Ia uitate unde stătea tolerantul și incluzivul.

ETHAN

Știi că sunt.

LAURA

Știi poveștile Arinei despre familia ei.

ETHAN

Tocmai. Ai grijă cu ei, mai ales cu tatăl. Pare o specie de maimuță vorbitoare.

LAURA

Ia uitate, unde stătea incluzivul. E OK, baby, am halit eu și balauri mai mari decât un șofer de tir.

ETHAN

Cine ți-a zis că e șofer de tir?

LAURA

Sau ce altă meserie cu cârca face el pe acolo, prin Germănică. Faianțar sau ce e el.

ETHAN

Vezi?

LAURA

Ce?

ETHAN

Deja ai început.

LAURA

Dar asta face, nu? Muncește fizic. Ce - am zis eu că e ceva rușinos în asta?

ETHAN

Aerul ăsta al tău de superioritate...

LAURA

Baby, pentru aerul ăsta al meu mă iubești tu atât de mult.

ETHAN

Când se înmoaie și cedează.
(o ia în brațe)

LAURA

(se ferește, devine rigidă)
Ne grăbim, da?

ETHAN

(oftează)
Da.

LAURA

Gata?

ETHAN

Da.

LAURA

(îl sărută scurt pe buze)
O să fie bine, o să vezi.

ETHAN

Sper. Pentru Vlad.

LAURA

Pentru Vlad.

SCENA 5

Înapoi la restaurant.

MARIA

Doru, tu știai că Mari își spune la școală altfel?

ETHAN

(aparte, Laurei)

Băi, și ți-am spus să ai grijă...

DOREL

Cum adică?

MARIA

Arina. Își spune Arina. La școală și cu prietenii.

LAURA

E un nume foarte frumos. De la Marina... Cred că e cam același lucru.

DOREL

Nu înțeleg. Pe fata noastră o cheamă Maria... Toată lumea îi spune așa.

MARIA

Acasă. Dar cu prietenii...

DOREL

Parcă știi tu...

MARIA

Laura mi-a spus. Când eram la cumpărături.

DOREL

Tot nu înțeleg.

ETHAN

Mariei voastre...

DOREL

Maria cea mică, Mari, da.

ETHAN

Posibil să nu îi placă așa mult Mari... Așa că și-a convins prietenii să îi spună Arina. De ceva vreme.

LAURA

Care e un nume foarte, foarte frumos. Apropo.

DOREL

Și voi de unde știți, mă rog?

Ethan și Laura schimbă o privire.

LAURA

De la ea, firește.

DOREL

De la ea... Păi ea să facă bine să își bage mințile în cap! Că altfel vede ea!

LAURA

Noi n-am vrut să te supărăm. Îți spunem doar ce știm de la fată. Și ea și Vlad sunt copii buni și.../

DOREL

Mă, dar multe mai știți voi!

LAURA

Am încercat să construim o relație bazată pe încredere și prietenie cu ei.

DOREL

Ce să zic...

ETHAN

Dorel, prietene, calmează-te... /

DOREL

Ia mai lasă-mă tu în pace cu "prietene"...

ETHAN

Nu, serios, ce rost are? Așa sunt copiii la vârsta asta...

DOREL

Lasă, mă, Itane, că și noi am fost la vârsta aia...

ETHAN

Păi tocmai.

DOREL

Și o să vadă ea acasă. Îi scot eu gărgăunii din cap. Auzi - "Arina"...

LAURA

Sper că nu...

DOREL

Ce?

LAURA

Violența nu construiește nimic, niciodată.

DOREL

Adică?

ETHAN

(îi strânge mâna Laurei)

Nu, nimic.

DOREL

Nu, nu, nu, nu... Ce prostii v-a povestit Mari, pot să știu?

LAURA

Nimic.

ETHAN

Mari a avut numai cuvinte frumoase la adresa părinților ei.

DOREL

Serios...

LAURA

EI, de parcă altă treabă nu au, adolescenții ăștia, decât să discute cu adulții despre alți adulți!

MARIA

Aveți dreptate.

DOREL

Tot o să am eu o discuție serioasă cu ea acasă...

ETHAN

E dreptul tău.

DOREL

Clar că e dreptul meu.

LAURA

(se așează, în sfârșit)

Nu vreți să comandăm ceva totuși?

DOREL

(arată cu un gest larg spre sticlele și paharele de pe masă)

Noi am făcut deja introducerea.

LAURA

De mâncare vreau să spun.

MARIA

Mie îmi e puțin foame.

DOREL

(oftează, se așează mai bine în scaun)
Să comandăm atunci, ce pot să spun.

ETHAN

Eu zic să mergeți pe mâna mea.

LAURA

Eu știu singură ce îmi iau, dar voi puteți să discutați cu Ethan, știe meniul foarte bine.

DOREL

Ai tăi erau englezi sau ceva?

ETHAN

Nu, de ce?

DOREL

Nu, nimic. Doar mă întrebam.

ETHAN

Deci, ce vreți? Ceva cu carne. ceva mai vegetarian? Paste? Maria? Au niște salate senzaționale aici. Există și friptură cu cartofi prăjiți...

DOREL

De ce? Eu arât ca unul care ar comanda friptură cu cartofi prăjiți, nu? Ba nu, stai, stai... Șnițel cu cartofi prăjiți!

MARIA

Și salată de murături.

Pauză rece.

DOREL

Hai, mă, că glumeam!

Toți râd, mai mult sau mai puțin silit.

MARIA

Eu aș lua niște paste...

DOREL

Și eu un pește la grătar cu mămliguță. Dacă au. Pește la grătar. Și mămliguță.

ETHAN

Au și mujdei, să știi.

DOREL

Bine că avem măștile astea la îndemână...

Acum toată lumea râde din inimă.

LAURA

Bine, păi dacă știm pentru toată lumea... Ethan, te duci tu să le spui? Mie ca de obicei, da?

ETHAN

Da, iubito.

Laura și Ethan au un schimb de priviri.

LAURA

Eu atunci m-aș duce să fumez o țigară afară, dacă mă scuzați...

MARIA

Și eu aș trage un fum...

Dorel o strânge de mână și îi face un semn destul de evident din cap.

MARIA

De fapt nu... Noi două, Laura, am tot stat împreună...

ETHAN

Da, păi eu mă duc...

MARIA

Mulțumim frumos!

LAURA

Și eu mă duc.

Vă las, porumbeilor!

Dorel și Maria o privesc lung. Se țin de mână peste masă, nu zic nimic.

LAURA

Mda... Mă duc.

Ethan iese. Maria iese după el.

SCENA 6

Afară la țigară.

Ethan și Laura.

ETHAN

"Vă las, porumbeilor"?!

LAURA

Am greșit, OK?

ETHAN

Mamă, cum mănânci tu șoferi de tir la micul dejun...
"Am halit eu și balauri mai mari"...

LAURA

Sunt stresată, OK? Nu îmi e ușor.

ETHAN

Nici mie nu îmi e ușor.

Pauză.

ETHAN

Poate mă ajută gradul mai mare de toleranță.

Fără mișto.

LAURA

Te cred.

Poate ar fi bine să vorbești tu mai mult? Să preiei inițiativa?

ETHAN

Nu știu cum e mai bine.

Apropo, știi că e șofer de tir? Dorel. Chiar e șofer de tir.

LAURA

Cu asta am nimerit-o.

ETHAN

Da.

Pauză.

LAURA

Dar nu le zicem, da? Decât ce e strictul necesar. Da?

ETHAN

Am văzut deja... Ca la faza cu Arina.

LAURA

Ethan, te rog...

ETHAN

Da, iubito. Așa cum am stabilit.

Pauză.

ETHAN

Eu tot cred că tot tu ar fi mai bine să vorbești și în continuare. Ești femeie...

LAURA

Și Dorel ăsta mă urăște.

ETHAN

Urăște superioritatea.

LAURA

Dar n-am arătat nimic, jur!

Chiar încerc, să știi.

ETHAN

Știu.

Pe de altă parte te înțelegi foarte bine cu Maria ceea ce ar putea fi destul de hotărâtor.

LAURA

Bine. vedem. Pentru Vlad.

ETHAN

Pentru Vlad.

Laura stinge țigara. Ies.

SCENA 7

În separeu, înapoi la Dorel și Maria, pe care îi vedem exact de unde i-am lăsta în Scena 6.

DOREL

(se servește din sticlele de vin rămase pe masă)
Ce crezi că or vrea ăștia de fapt?

MARIA

(ridică din umeri)

DOREL

Ce e cu tine?

MARIA

(ridică din umeri)

DOREL

Ești supărată pentru mai devreme?

Pauză.

DOREL

Nu îmi cer scuze, să știi.

MARIA

Nici nu mă aștept.

DOREL

Ei, ce să zic... Pagubă-n ciuperci.

Pauză. Dorel o privește lung.

DOREL

Auzi... Dacă vor din aia... să facă sex cu noi?

MARIA

Ce? Cum adică?

DOREL

Adică din aia... Când faci schimb de parteneri.

MARIA

Doamne ferește, bărbate! Ce prostii îți mai trec prin cap!

DOREL

E la modă azi, să știi.

MARIA

Ferească Sfântul!

DOREL

N-are el treabă cu din astea.

Pauză. Dorel o privește lung.

DOREL

Parcă poți să știi... Oamenii din ziua de azi... Nu vorbesc de noi. Și să știi că oamenii, cu cât au mai mulți bani, cu atât sunt mai suciți la minte. Mai perversi. Așa să știi.

MARIA

Cred.

DOREL

Și n-are treabă cu religia sau cu ce cred ei. Pur și simplu... /

MARIA

Asta ai învățat tu pe acolo, prin Germănică?

DOREL

Ei, na! Parcă din astea erau de învățat...

MARIA

Parcă ce știu eu ce era de învățat...

DOREL

Mario! Uită-te la mine!

(Maria se uită la el; el îi strânge mâna mai tare)

Femeie, eu doar pe tine te iubesc, auzi? Pe nimeni altcineva! Și în rest nu contează nimic, nici măcar Doamne - Doamne al tău!

MARIA

Bine, Dorule.

DOREL

Iar tu, pe de altă parte, ești încă foarte bună de pulă.

MARIA

(își trage mâna)

Doamne iartă-mă!

Porcule.

DOREL

Îhâm.

Exact.

Am făcut eu scandal, dar când te-am văzut în rochia asta...

MARIA

Vorbești cu păcat.

DOREL

Fix cu păcat.

Și cu pulă și pizdă.

Ăsta sunt eu.

Maria își face câteva cruci, bagă capul în pământ, în timp ce Dorel se uită fix la ea.

DOREL

Marie...

MARIA

(nu se uită la el, doar clatină din cap)

DOREL

Marie...

El o apucă blând de bărbie și îi ridică capul. O privește lung în ochi. Apoi îi ia mâna și i-o sărută.

Maria îi ia capul și îl sărută apăsător pe buze - un sărut pe jumătate pasional, pe jumătate cast-critic.

Când el vrea să o apuce de cap și să o sărute mai lung ea îl îndepărtează.

Maria îl privește lung, provocator, bine dispusă, dar și critic, ironic.

El îi strecoară pe sub masă o mână pe picior.

Ea îi ia mâna și i-o pune apăsător pe masă.

El îi zâmbește larg.

Ea îi răspunde cu un zâmbet la fel de larg. Ea îi ia la rândul ei mâna și i-o sărută.

El oftează și îi zâmbeste blând.

MARIA

Doamne, Dorule... De când nu am mai avut și noi o seară așa, doar pentru noi...

DOREL

E drept.

MARIA

Vezi? Tot lor trebuie să le mulțumim.

DOREL

Da, bine, mă!

MARIA

Păi - bine, mă.

DOREL

Sanchi! O să vadă fix pula - mulțumire!

MARIA

Să te porți frumos, auzi?

Nu îmi place când te îmbeți și faci ca toate alea...

DOREL

Nu mai fac eu din astea, iubito.

Am mai evoluat și eu.

MARIA

Germănica, săraca.

DOREL

Fix Germănica. Săraca de ea.

Intră Laura și Ethan.

SCENA 8

Trecere de timp, schimbare de lumină.

Masa e încărcată de platourile de mâncare comandate.

Mesenii sunt gata să se înfrupte.

MARIA

Nu, stați!

Pauză. Ceilalți se uită nedumeriți la ea.

MARIA

Întâi rugăciunea.

DOREL

(oftează)

Ah, da. Rugăciunea.

LAURA

Noi nu... Dar, te rog.

MARIA

(își încrucișează mâinile, închide
ochii, lasă capul în jos)

Doamne, Dumnezeuul nostru

Binecuvintează această masă...

Fade out lent pe rugăciunea Mariei.

Scăderea luminii îi prinde pe fiecare în câte o poziție încremenită lămuritoare: Dorel oarecum relaxat, obișnuit cu ritualul dar oarecum nepăsător; Laura și Ethan adoptând cu rigiditate postura Mariei, mai mult din politețe.

Când se ridică din nou lumina, pare că a trecut mult timp și masa e pe terminate. Mai multe sticle de vin și bere umplu masa, iar atmosfera s-a încălzit și s-a animat. În mod oarecum anticipat, Dorel, amețit bine, e sufletul discuției.

DOREL

... Și atunci ăla mi-a făcut așa cu mâna... Și dus am fost, fraților! Ce crezi, că mai prindea el prostu' pe acolo?

ETHAN

(râde oarecum forțat)

Ah-ha-ha... Fascinant.

LAURA

Da.

(cătrefe Maria)

Maria, mai comandăm o sticlă din vinul ăsta? Am văzut că ți-a plăcut. Și e și preferatul meu.

MARIA

Nu, mulțumesc.

LAURA

Sigur?

MARIA

Da. Mulțumesc lui Dumnezeu, sunt bine.

Sărut mâna pentru masă.

DOREL

Lasă, dragă, ce sărut mâna, că nu ne-au dat de pomană... A fost așa, pe prietenie...

(îl bate cu zgomot pe spate pe Ethan)

Prieteni, nu, măi Itane, măi!?

Da' stați așa, stați puțin să vă spun și ce am mai pățit și în nord, la Gelserkirchen...

MARIA

Doru... E târziu...

DOREL

Lasă, dragă, să afle și ei, că e tare - tare faza...

MARIA

Parcă voițați să discutăm ceva despre copii?

LAURA

Da.

DOREL

Da, așa, că spuneți... Ce prostii au mai făcut ăștia micii?

ETHAN

Nu e vorba de asta.

DOREL

Arina, auzi... Hai, spuneți! Acum că ne-am încălzit... Ce prostii a făcut "Arina"? Că oricum, vede ea acasă...

LAURA

Copiii sunt OK. Nu au făcut nimic rău.

DOREL

Așa spuneți voi, da' eu știu mai bine...

MARIA

Tu nu știai nici cum își spune fii-ta.

DOREL

(Mariei)

Auzi? Auzi? Nu îmi strica cheful, te rog frumos... Și oricum, o să vadă ea...

ETHAN

Eu i-aș respecta opțiunile.

LAURA

Oricum nu e mare lucru. Cu voi tot Mari e.

DOREL

Eu aș zice să își respecte și ea părinții și după aia mai vedem!

MARIA

Dar până la urmă ce vreți să ne ziceți despre copii?

LAURA

Vrem să vă facem o propunere. Una foarte frumoasă, zicem noi.

DOREL

Da, am văzut - numai propuneri și chestii frumoase până acum...

Pauză.

DOREL

Hai, acumă, ce vreți să spuneți, să auzim.

LAURA

Vlad al nostru își dorește foarte mult să meargă într-o excursie în America de Sud. La Machu Picchu, dar nu numai. O să fie o excursie extraordinară, prin tot Peru, Ecuador, pe jos prin munți... Cu totul o să dureze spre o lună, cu tot cu drumuri și toate alea.

Și ar vrea ca Arina - pardon, Mari, să îl însoțească.

ETHAN

Plătim noi tot. Pentru ambii copii.

MARIA

Păi și cum...

DOREL

De ce?

LAURA

Pentru că Vlad își dorește. Pentru că sunt cei mai buni prieteni din lume.

DOREL

Prieteni pe naiba! Iubiți - vreți să spuneți. Și voi încurajați asta!

ETHAN

Încurajăm relația dintre ei, da.

LAURA

Dar nu sunt iubiți.

ETHAN

Sunt doar cei mai buni prietenie din lume.

LAURA

Am vorbit și cu Mari. Și ea își dorește foarte mult.

MARIA

Probabil că nu sunt chiar iubiți - iubiți, dar totuși, ceva...

LAURA

Nu sunt, Maria. Am fi știut.

DOREL

Da, pe naiba!

Hai, mă, ce vorbim aici...

ETHAN

Știm ce vorbim aici.

DOREL

Da, vrăjeli ieftine.

ETHAN

Vlad și Arina nu au secrete față de noi!

LAURA

Decât cele pe care nu vor să le împărasească cu noi, desigur.

DOREL

Lasă, lasă, ceva - ceva mai știm și noi...

ETHAN

Deocamdată nu prea știi nici cum o strigă lumea pe fata ta.

LAURA

Ethan!

DOREL

Nu, poate că asta nu știu. Dar știu că a cam petrecut nopțile pe la Vlad ăsta al vostru...

LAURA

Am primit-o cu drag, da. E o fată extraordinară.

DOREL

Deci voi ați cam încurajat curvăsăraia...

MARIA

Doru!

DOREL

Ce-i, dragă? Ce, acum nu-i mai spune așa?

LAURA

Vlad al nostru are înclinații spre... e transexual.

ETHAN

Laura!

LAURA

Au dreptul să știe lucrurile astea.

DOREL

Ce face?

ETHAN

Sigur, la vârsta asta nu poți să știi sigur, mai are timp să își schimbe dorințele și visele...

LAURA

Vlad al nostru probabil că nu...

Laura are o reacție bruscă, exagerată, ca și cum urmează să izbucnească în plâns; dar se abține în ultimul moment. Ethan îi strânge mâna cu afecțiune.

ETHAN

Dar deocamdată astea sunt preferințele pe care le-a discutat cu noi.

DOREL

Cred că n-am înțeles prea bine...

MARIA

Doamne sfinte!

LAURA

Probabil dacă s-ar ajunge acolo... Vlad ar vrea să aibă un corp de femeie.

ETHAN

Deși spune că îi plac fetele. Dar...

DOREL

Ah, deci îi plac fetele!

LAURA

Oricum, e prematur să ne pronunțăm.

ETHAN

Dar deocamdată - asta e.

LAURA

Noi doar încercăm să vă explicăm de ce între ei doi nu s-a întâmplat nimic... indecent.

MARIA

(aparte, își face și o cruce)
Ferească Sfântul...

Pauză.

DOREL

Bine, să zicem că asta am înțeles...

MARIA

Mie mi se pare că Mari a noastră e cam băiețoasă...

DOREL

Ce vrei să spui?

MARIA

Păi, știu și eu... Dacă...

DOREL

Dacă ce? Crezi că noi avem de-a face cu ghei din ăștia sau ce?

MARIA

(răbufnește)
Păi dacă noi nu știm nimic despre ea? Dacă ne-am înstrăinat-o? Știu mai multe străinii despre ea decât propriul ei tată!

DOREL

Și adică eu sunt de vină?!

LAURA

Nu e nimeni de vină, vă rog...

MARIA

Da, tu, tu! Tu cu urletele și bătaia ta cu pumnul în masă!

DOREL

(bate cu pumnul în masă)

Se face liniște.

DOREL

Așa.

Zii mersi că bat doar cu pumnul în masă și că nu am ridicat niciodată mâna la ea.

MARIA

Asta ar mai lipsi.

DOREL

Ar lipsi, n-ar lipsi, uite că poate era mai bine să o fac și nu ajungeam astăzi aici!

LAURA

Lui Mari a voastră îi plac băieții.

MARIA

Parcă mai poți fi sigură de ceva în zilele astea...

LAURA

Nouă așa ne-a spus. Îi plac chiar foarte...

ETHAN

(tușește spre a-i atrage atenția)

Eu zic să revenim la excursie.

DOREL

Nu, nu, nu! Ce voiai să spui, Laura? Îi plac "prea mult" băieții? Păi eu sper să nu îi placă prea mult că atunci vede ea...

ETHAN

Dragilor! Dragilor!

Ideea e că - Vlad și Mari sunt suflete pereche, dacă îmi permit o astfel de licență poetică. Împărtășesc aceleași idei și gânduri, citesc aceleași cărți, ascultă aceeași muzică, au aceleași vise... Nu e nimic

ETHAN

rău în toate astea, relația lor este una minunată.
Mi-aș fi dorit și eu să am un prieten de acest fel la
vârsta lor... Pentru ei nu relația fizică e importantă,
mai ales că mai au atâtea de descoperit...

LAURA

(suspină iar)

ETHAN

(oftează și el, dar continuă)
Nouă ne-ar plăcea să le... răsplătim această relație,
faptul că sunt niște copiii minunați - prin această
excursie.

MARIA

Păi și cine merge cu ei? Cine îi însoțește?

LAURA

Ei vor să fie singuri...

DOREL

Exclus!
(vrea să se ridice)
Eu v-am pupat...

ETHAN

(îl oprește)
Dorele! Dorele!

*Dorel se uită contrariat la mâna pe care Ethan i-a
pus-o pe antebraț.*

Acesta o ia de pe brațul lui cu precauție...

ETHAN

(ăși drege vocea)
Nu suntem inconștienți.../

DOREL

Aha.

ETHAN

... Am vorbit cu un ghid profesionist care o să îi
însoțească. Nu au nevoie de părinți prin preajma lor, e
visul lor, aventura lor. Dar vor avea pe cineva care să
fie acolo pentru ei, să îi ajute la nevoie, cu orice.

LAURA

E un ghid profesionist. Cu asta se ocupă. Plus firma la
care lucrează. Cu asta se ocupă.

MARIA

Dar de ce tocmai acolo... în Patagonia?

ETHAN

Nu e Patagonia.

LAURA

Deși a fost și asta o discuție la un moment dat...

ETHAN

(o întrerupe)

Nu a fost nici o discuție, pentru că Vlad e pasionat de incași și de cucerirea Americii, a citit tot pe tema asta. Și pentru că... nu mai e așa mult timp... Am decis că Peru și Machu Picchu cu tot turul pe care l-am gândit împreună, cu firma, cu gihdul cu ei... E cea mai frumoasă variantă.

MARIA

Bine, dar nu sunt prea mici?

LAURA

Au totuși șaptesprezece ani...

DOREL

Mari nu merge.

ETHAN

Poftim?

DOREL

Ați auzit foarte bine. Îmi pare rău, am stat la masă, ne-am simțit bine, am glumit... Am auzit și toate lucrurile alea pe care aș fi preferat să nu le aud, despre fata mea și despre băiatul vostru... Dar nu. Ce faceți voi la voi acasă e treaba voastră... Dar fata mea nu merge în nici o Patagonie.

LAURA

Dar e visul ei.

DOREL

Da, da, visul ei... Mai degrabă poate visul răzgâiatului de Vlăduț...

ETHAN

Auzi, știi ce...

DOREL

Ce?

Pauză.

Laura își pune mâna peste mâna lui Ethan, ca să îl potolească.

LAURA

(își drege vocea)
Dar ce rău ar putea să facă...

DOREL

Tu nu auzi, femeie?

FATA MEA NU MERGE NICĂIERI.

LAURA

Maria, tu ce părere ai despre asta?

DOREL

Maria gândește fix ca mine.

LAURA

(Marieii)
Ție nu ți-ar plăcea ca fata ta să vadă atâtea țări străine și locuri minunate? Cine știe când va avea ocazia...

DOREL

Laura! Alo! Laura!

LAURA

Da?

DOREL

Acum chiar că ești foarte nepoliticoasă...

MARIA

Mie mi-ar plăcea să mergă...

LAURA

(lui Dorel)
Vezi?

MARIA

Dar nu cred că e momentul acum. Sunt prea mici...

ETHAN

Acum e momentul, credeți-mă.

MARIA

Sunt prea mici.

DOREL

Ei? Laura?

ETHAN
Alt moment nu va mai fi. E acum. Ori niciodată.

LAURA
(suspină)

DOREL
Da, sigur...

ETHAN
Sigur - sigur.

DOREL
Acum ce faci? Încerci să îmi forțezi mâna.

MARIA
Sunt prea mici. Ce știi ei...

ETHAN
Maria, știi destule, crede-mă.

DOREL
Aici nu te contrazic.

ETHAN
Atunci?

DOREL
Nu. Ce Dumnezeu aveți, nu am spus destul de clar?

LAURA
Nici dacă vă rugăm noi foarte tare?

DOREL
Nici.

ETHAN
V-am adus aici, ca pe niște prieteni...

DOREL
Itane, te rog... Păi ce facem aici? Tragem de coarda sensibilă? Voi ne-ați invitat. Ne-ați tot spus ce plăcere vă face, bla-bla-bla... Acum ce credeți? Că ne cumpărați educația și viitorul fetei noastre cu o masă la restaurant?

ETHAN
Dar e spre binele... Mă rog, nu spre binele... Și ea își dorește foarte tare. Vorbiți cu ea.

DOREL

Da, măi, că așa știi tu că se face educație. În genunchi, să întrebi ce își mai dorește odorul...

MARIA

(încet)

Ne pare rău.

DOREL

Ce preferințe sexuale mai are, pe cine a mai pus ochii... De aia ies cum ies!

ETHAN

Ești nedrept, Dorele. Ești...

LAURA

Maria?

MARIA

Îmi pare rău.

LAURA

(brusc)

Copilul nostru va muri.

Vlad va muri.

MARIA

Cum adică?

LAURA

Are LAL. Leucemie acută limfoblastică. A făcut transplant anul trecut, la Viena, de asta acum suntem cam în rahat cu banii, am vândut tot, casa de la Corbeanca și terenul de la Sinaia și tot ce aveam și ne-am mai și împrumutat. Dar acum se pare că a recidivat și șansele sunt...

ETHAN

Șansele sunt destul de mici.

LAURA

De asta, cumva...

ETHAN

E ultima lui dorință. Am cumpănit foarte bine. Perioada, dificultățile... După excursia asta, în care ar trebui să plece repede... Nu va mai putea face mare lucru. Nu vom mai avea prea mult timp.

LAURA

Iar Arina, Mari e prietena lui cea mai bună. Sufletul pereche. De asta e atât de important pentru el. Și pentru ea. Și dacă voi ați vrea să o lăsați...

MARIA

Se ia?

LAURA

Poftim?

MARIA

Boala asta se ia? Adică...

LAURA

Nu! Nici vorbă!

DOREL

Totuși... Adică...

Pauză lungă.

ETHAN

Știați că la Machu Picchu au folosit o tehnică de construcție care se cheamă tehnica Ashlar? Este o formă particulară de "zidărie uscată" - adică fără liant, fără mortar între pietre. Tehnica asta e ca la Lego - au scobit pietrele astfel încât să se potrivească unele cu altele. Nu e tare?

Vlad m-a învățat toate astea.

DOREL

Dar, totuși... Cum de s-a îmbolnăvit? Cum... a luat boala?

ETHAN

Boala asta nu se ia. Este... Nu se știe. Sunt mai mulți factori. Genetica...

(cu greu)

E o formă de cancer. Și...

MARIA

Dumnezeu știe.

LAURA

Dumnezeu știe?

MARIA

Îmi pare foarte rău.

DOREL

Dar totuși... Cum de v-ați gândit... Cum v-ați gândit... Că noi am putea să o lăsăm pe Mari să plece cu el? Bine, și voi sunteți nebuni că vreți să îl lăsați, dar asta e treaba voastră de părinți. Dar să ne cereți nouă să...

ETHAN

Dorel! Boala asta NU SE IA!

DOREL

Se ia sau nu - este exclus să o lăsăm pe Mari într-o astfel de nebunie.

ETHAN

Totul e foarte sigur! Vor avea cele mai bune condiții, cei mai buni ghizi. Crezi că noi am face asta dacă nu am fi absolut siguri.../

DOREL

Este exclus! Îmi pare rău!

LAURA

(se pune în genunchi)

Dragilor... Dragii mei... Voi ce ați face dacă copilul vostru ar fi în situația asta?

DOREL

În nici un caz nu l-am trimite în Patagonia!

LAURA

Și dacă asta e cea mai mare dorință a lui? Ultima lui dorință?

MARIA

(se lasă în genunchi lângă Laura)

Draga mea... Iubita mea... Nu trebuie să te pui în genunchi... Numai în fața lui Dumnezeu te pui în genunchi.

LAURA

Asta e cea mai mare dorință a lui. Și Arina e sufletul lui pereche. Mari. Nu e nimic mai minunat decât să ai un suflet pereche. O inimă care să bată alături de a ta, la fel ca tine. Care să te înțeleagă, să te accepte așa cum ești. Călătoria asta este minunată. Vor fi în siguranță și vor cunoaște lumea și unele dintre cele mai mari minuni ale ei. O țară ca de basm și drumuri frumoase și temple străvechi. Și vor împărtăși această experiență împreună... Nu poate fi nimic mai frumos. Și noi dorim să le oferim asta, ca o ultimă... o ultimă... pentru Vlad...

Laura izbucnește în plâns. Maria o ia în brațe o leagănă.

Dorel oftează.

Ethan îi mai toarnă un pahar de vin.

Dorel îl privește lung. Bea din vin.

DOREL

Haide, haide...

Haide, terminați cu asta.

MARIA

(se deplasează în genunchi până la picioarele lui Dorel)

N-am putea, totuși...?

DOREL

Marie, ridică-te de acolo!

Maria se ridică, se duce la locul ei.

DOREL

Haideți, vă rog eu...

(se duce la Laura, vrea să o ridice)

O să ne gândim, doar să nu... Haideți, vă rog eu.

Laura se ridică singură, Ethan o atinge, o mângâie în treacăt când se îndreaptă spre locul ei.

DOREL

Haideți. O să ne gândim.

(se ridică cu paharul în mână)

Pentru copiii noștri.

Se ridică toți, ciocnesc, beau.

Pauză.

MARIA

Ați încercat să mergeți la Biserică cu el? Îl știu foarte bine pe părintele Savatie de la Mihăilești care face niște lucruri extraordinare cu bolnavii. Am auzit că a avut și cazuri de cancer despre care lumea credea că sunt fără speranță și totuși... /

ETHAN

Noi credem în știința modernă, doamnă Chivu.

MARIA

Ah. Dar să știți că nici asta nu are ce să strice.

ETHAN

Am încercat cam tot ce era de încercat.

LAURA

Am fost cu el la cure de dietă, la medicină holistică, detoxifiere, pe lângă toate tratamentele... V-am spus, am făcut totul, totul...

MARIA

Dar nu l-ați dus la Biserică.

DOREL

Maria.

LAURA

Am fost și la...

(schimbă o privire rapidă cu Ethan)

Am fost și la biserica de lângă, unde stăm noi, la vreo două slujbe, împreună cu Vlad... Și am vorbit cu preotul, dar...

MARIA

Păi nu așa, de vreo două ori... Trebuie îndrumare. Și smerenie. Nu e ca la supermarket.

DOREL

Maria!

LAURA

O lăsați pe Mari în această călătorie împreună cu Vlad?

DOREL

O să ne gândim.

MARIA

Îmi e cam teamă, ca să vă spun sincer.

LAURA

(se ridică în picioare)

Ce fel de Dumnezeu e ăsta la care vă închinați? Care nu vă face milostivi și empatici? Care nu vă lasă să vedeți frumusețea și curățenia din sufletul acestor copii?! Puneți credința asta absurdă înaintea, înaintea... vieții... și a...

MARIA

(se ridică și ea în picioare)

Nu e absurdă!

Dacă nu ar fi credința asta atunci ce ar rămâne după noi? După Vlad al vostru?

DOREL

Nu e vorba despre asta... Dar e greu... Noi abia vă cunoaștem... Abia de ne înțelegem noi cu Mari...

LAURA

(o ia de umeri - "de gât" - pe Maria)

Aș vrea să cred... să cred că tu ai dreptate. Doamne, cât aș vrea să cred!

Laura iese.

Ethan se ridică și el.

ETHAN

Am stat aici cu voi... V-am omenit...

DOREL

(se ridică și el în picioare)
Ne-ați omenit?

ETHAN

Eu zic să vă mai gândiți.

DOREL

O să ne mai gândim.

ETHAN

Mulțumesc.

Nu vă faceți griji, plătesc eu spre ieșire, dar acum trebuie să...

(face un semn spre direcția în care a ieșit Laura)

Puteți să mai stați cât doriți, aici închid târziu. Dacă mai vreți să petreceți sau ceva.

(scurtă pauză)

Mie... mi-a făcut plăcere.

O seară frumoasă să aveți în continuare.

MARIA

Și dumitale.

Ethan iese.

SCENA 9

Maria și Dorel rămân singuri în separeu.

Dorel pufnește disprețuitor pe nas. Se așează și își toarnă ultimele picături dintr-o sticlă.

DOREL

S-a terminat și ăsta...

MARIA

Bieții de ei...

DOREL

Lasă, mă...

MARIA

Ce facem? O lăsăm?

DOREL

Cred că glumești, nu?

MARIA

Nu vrei să o lăsăm?

DOREL

Nici prin gând nu-mi trece!

MARIA

Dar, Doru, poate...

DOREL

Auzi, tu să nu mă enervezi pe mine, da?

Crezi că mă cumpără cu o rochie? Pe tine te-au cumpărat cu o rochie?

MARIA

Dar nu e vorba despre asta, Doru... Au vrut și ei să fie drăguți...

DOREL

Lasă, că știu eu... Să fie drăguți la ei acasă!

Pauză.

MARIA

Bieții de ei.

Noi suntem atât de binecuvântați.

DOREL

Pentru că suntem sănătoși...?

Suntem.

MARIA

Pentru că noi credem în Dumnezeu.

DOREL

Și asta, da.

Dar în primul rând pentru că ne iubim.

MARIA

Pe Mari o iubești?

DOREL

Ce întrebare e asta? Știi că aş face orice pentru ea.

MARIA

Dar o iubești?

DOREL

Marie, lasă-mă cu dulcegăriile astea... Știi că nu îmi plac.

MARIA

Dacă o iubești, atunci ar trebui să o lași.

DOREL

Și să ia cine știe ce boală sau nenorocire pe acolo?
Parcă eu nu știu cum e prin străinătăți? Am văzut eu cum e în Europa, darămite în Patagonia aia!

Auzi, Machu Picchu!

MARIA

O fi frumos.

DOREL

Să fie frumos la ei acolo!

MARIA

Ei, lasă, că te conving eu.

DOREL

(pufnește)

MARIA

Nu crezi?

DOREL

(zâmbește în colțu buzelor)
Asta mai vedem.

Nu, serios acuma, chiar vrei să o lăsăm?

MARIA

Ne gândim.

DOREL

Pe Arina asta?

MARIA

Pe Mari a noastră.

DOREL

Da - da.

Pauză.

MARIA

Bieții de ei. O să mă rog pentru ei.

Ai văzut dacă nu cred?

DOREL

Ce?

MARIA

Dumnezeu nu dă cu parul, Dorule. Dar și când își arată puterea... Te pedepsește cum nici nu gândești că poate.

DOREL

Hai, femeie...

MARIA

Da, da. Așa e. De asta - noi nu suntem "norocoși". Noi am ales să mergem pe acest drum. Care ne face atât de fericiți. Nu există noroc pentru cei ca noi, care aleg calea cea grea a credinței nestrămutate. Iar ei, săracii...

DOREL

Mai dă-i și-n măsă, de bogătani încrezuți.

MARIA

Nu spune asta. Sunt și ei oameni.

DOREL

Decât așa oameni...

(scurtă pauză)

Iar tu, iubito, las-o mai ușor cu Doamne - Doamnă în sus și în jos, că măcăne.

MARIA

Măcăne.

DOREL

Am înțeles, e frumos, dar ajunge. Ce crezi tu, El nu are altă treabă decât să îți sufle ție în ciorbă și în ceafă?

MARIA

Nu vorbi că păcat.

Fade out.

SCENA 10

Pe stradă, în afara restaurantului. Spațiu neprecizat.

Ethan și Laura așteaptă, probabil un taxi.

Laurei îi sună telefonul.

LAURA

(se uită în ecran)

El e.

(răspunde)

Da, iubitul lui mama. Da. Da. Bine.

Acum venim.

A fost bine, da.

Da, poate. Încă nu știm.

Așa e, dar vedem. Vedem. Există speranță, da.

(ascultă în telefon)

Vrei să vorbești și cu tatăl tău?

Stai să vă pun pe speaker.

Laura butonează ceva pe telefon, pune convorbirea pe speaker

ETHAN

Bună, iubitele.

VOCEA LUI VLAD

Bună, tata.

ETHAN

Mă bucur să te aud.

VOCEA LUI VLAD

Și eu.

Deci a fost bine, da?

ETHAN

Da, da, totul în regulă.

VOCEA LUI VLAD

Am înțeles că nu și-au dat încă acordul dar a fost destul de OK, nu?

ETHAN

Da, da. Ai înțeles bine.

VOCEA LUI VLAD

Super, abia aștept să îi spun și Arinei, să se bucure și ea.

ETHAN

Da. Da.

Hai că venim și noi spre casă.

VOCEA LUI VLAD

(șugubăț)

Atunci să îi spun să se pună ceva pe ea, că noi ce-am făcut pe aici... Mamă, mamă...

LAURA

(râde printre lacrimi)

Hai, mamă...

ETHAN

Ha-ha.

VOCEA LUI VLAD

Ha-ha.

ETHAN

Te iubesc.

LAURA

Te iubesc, Vlăduț.

VOCEA LUI VLAD

Și eu pe voi.

Gata, vă las, mă duc să îi spun și ei.

Am glumit, nu e aici, e acasă la ea. Dar o sun.

(scurtă pauză)

Important este că există speranță.

În difuzor se aude cum Vlad închide telefonul.

Laura și Ethan se îmbrățișează, în timp ce un ton de telefon de ocupat se înfiripă în aer și crește în intensitate în timp ce lumina scade.

SFÂRȘIT